Весткі й Паведамленьні

інфармацыйны бюлетэнь Згуртаваньня “ПАГОНЯ”

Viestki j Paviedamleńni

Электронны адрас: *viestki@mail.com*
P. O. Box 3225, Farmingdale, NY 11735

№ 5 (699)
Травень 2024 г.

Чарнобыльскі мітынг каля будынка ААН

У пятніцу, 26 красавіка 2024 году, на Мангэтане ў Нью-Ёрку прайшоў мітынг, прысьвечаны 38-й гадавіне Чарнобыльскай атамнай катастрофы. Мітынг быў ладжаны Беларуска-Амэрыканскім Згуртаваньнем “Пагоня” супольна зь Беларуска-Амэрыканскім Задзіночаньнем (БАЗА). Гэты мітынг праходзіў каля штаб-кватэры Арганізацыі Аб’еднаных Нацыяў (ААН) і акурат насупраць уваходу, якім карыстаецца пэрсанал штаб-кватэры ААН.

Старшыня Беларуска-Амэрыканскага Згуртаваньня “Пагоня” сп. Віталь Зайка адкрыў мітынг, прывітаўшы прысутных і падзякаваўшы за падтрымку. Затым ён коратка спыніўся на тым, чаму адзначэньне гадавіны Чарнобылю важна для беларускай грамады. Як вядома, 26 красавіка 1986 году адбылася ядзерная катастрофа, што лічыцца найвялікшай тэхнагеннай катастрофай у гісторыі чалавецтва. І вось вынікі й наступствы яе найбольш паўплывалі на Беларусь. Менавіта на Беларусь выпалі рацыяцыйныя ападкі, што падняліся ў паветра падчас пажару на Чарнобыльскай АЭС і затым аселі з радыяцыйным дажджом. І вось у выніку гэтага амаль чвэрць абшару Беларусі стала ў рознай ступені радыяцыйна забруджанай і, адпаведна, пацярпела каля чвэрці насельніцтва нашай краіны. Потым было замоўчваньне, сапраўдная інфармацыйная блякада збоку савецкіх уладаў: людзей не папярэджвалі, праходзілі першамайскія дэманстрацыі, дзе бралі ўдзел таксама дзеці, людзям не распавядалі аб патрэбе прымаць прэпараты ёду. А між тым менавіта той хуткі да распаду ізатоп ёду прынёс шмат праблемаў, паўплываў на стан шчытападобнай залозы ў насельніцтва. Людзі, што тады трапілі пад ягонае ўзьдзеяньне, дасюль адчуваюць яго. Савецкіх чыноўнікаў хвалявала не жыцьцё і здароўе людзей, а каб ўсё было ціха, не было для іх праблемаў. Цяпер пакаленьні беларусаў расплочваюцца за тую злачынную абыякавасьць. У незалежнай Беларусі напачатку прызнавалі ільготы для ліквідатараў, дапамагалі жыхарам забруджаных абшараў.

Але з прыходам да ўлады Лукашэнкі ўсё памянялася. Ільготы і правы ліквідатараў былі скасаваныя, быў зроблены выгляд, што “радыяцыя скончылася”, што, маўляў, усё прайшло, працуйце і не пераймайцеся. Мэдыцынскія спэцыялісты, навукоўцы, што даносілі праўду пра сапраўдны стан справаў, падпалі пад рэпрэсіі, былі змушаныя маўчаць. Грамадзтву навязаная ядзерная энэргія, збудаваная атамная станцыя, што паставіла Беларусь яшчэ ў большую залежнасьць ад Расеі. А цяпер яшчэ дадалася расейская ядзерная зброя, што разьмяшчаецца ў Беларусі – калі як ня ў Дзень Чарнобыля нагадаць пра гэта, падкрэсьліць, што народ Беларусі ня хоча быць пляцоўкай для ядзернага нападу на іншыя краіны і ня хоча стаць ахвярай адказу на такі напад. Злачынная палітыка рэжыму Лукашэнкі нясе патэнцыйную пагрозу для існаваньня краіны і ўсяго беларускага народу. Таму сёньня тут, перад штаб-кватэрай ААН мы заяўляем – мы супраць безадказнай палітыкі ў дачыненьні да нашых братоў і сёстраў, што жывуць на забруджаных радыяцыяй абшарах. Мы супраць злачыннага ўводу ядзернай зброі ў Беларусь, і мы супраць паглыбленьня залежнасьці ад Расеі праз збудаваную ёю АЭС і скарыстаньне сумніўных расейскіх тэхналёгіяў. Мы выказваем салідарнасьць з усімі, хто ў гэты дзень выходзіць адзначыць гадавіну трагедыі і выказваем спадзяваньне, што ў вольнай Беларусі ўсе праблемы, што прынёс Чарнобыль, і што дадаў рэжым Лукашэнкі, будуць вырашаныя і радыяцыйная сытуацыя будзе ўспрынятая самым сур’ёзным чынам.

Затым са словам да прысутных выступіў скарбнік і сябар управы Згуртаваньня “Пагоня” сп. Віктар Едзіновіч. Ён адзначыў, што вось ужо 38 год Беларусь знаходзіцца ў цені Чарнобыльскай аварыі, мноства людзей былі адселеныя са сваіх родных мясьцінаў, але сотні тысяч і мільёны працягваюць жыць на забруджаных тэрыторыях. Рэжым робіць выгляд, што праблемы не існуе, што прадукты вырошчваюцца чыстыя, што глеба і паветра цалкам нармальныя. Таксама узровень небясьпекі кардынальна падвысіўся са зьяўленьнем расейскай АЭС у Беларусі, і тым больш – са зьяўленьнем расейскай атамнай зброі. Мы павінны даносіць да грамадства Вольна-

працяг на бачыне 3

Праўда пра сыстэму падаходнага падатку

Згодна з апытаннем АР, большасьць падаткаплацельшчыкаў лічаць, што плацяць занадта вялікія падаткі, і многія кажуць, што амаль нічога не атрымліваюць узамен. І толькі 6% упэўненыя, што фэдэральны ўрад выдаткуе гэтыя падаткі ў іхных інтарэсах.

А. Грынспэн меў рацыю ў тым, што вы можаце браць падаткі толькі да таго часу, пакуль людзі не паўстануць. Калі 94% лічаць, што сыстэма падаткаў і марнаваньняў правальная, здаецца, што мы бліжэй да пераломнага моманту, чым маглі сабе ўявіць.

Тым ня менш, урады па-ранейшаму хочуць павышаць падаткі, асабліва ўкараняючы "падаткаабкладаньне багацьця", каб літаральна рабаваць багатых і (як мяркуецца) раздаваць бедным.

Якая дурная безадказнасьць закладзеная ў чалавечай прыродзе!

Падаткі не ствараюць дастатковага "даходу", калі дзяржаўныя пазыкі – або прапанаванае павелічэньне выдаткаў штатаў – сталі надзвычайнымі, як доўг ЗША, і як гэта адбываецца па ўсёй краіне. Калі ўрады кажуць аб засяроджваньні ўвагі на "росьце" і "павелічэньні даходаў", яны на самой справе спадзяюцца павялічыць падаткі на вашыя інавацыі і працоўную сілу – красьці іх.

Гэты артыкул ня заклік апускаць рукі і "ўхіляцца ад падаткаў". Калі вы гэта зробіце, вас прыцягнуць да крымінальнай адказнасьці, і амаль немагчыма перамагчы караля ў ягоным уласным судзе. Вось чаму так шмат тых, хто спрабуе змагацца з сыстэмаю падаходнага падатку, у выніку атрымліваюць вялікія штрафы і знаходзяцца ў турме. Калода складзеная. Адвакаты і судзьдзі выйграюць ад такой сыстэмы. Судзьдзі – дзяржаўныя служачыя.

У красавіку быў Дзень падаткаабкладаньня, і вельмі важна, каб мы разумелі сыстэму, якой яна ёсьць на самой справе.

1) Па-першае, выкіньце з галавы, што падаткі – гэта фінансаваньне ўраду. Нішто ня можа быць далей ад праўды.

2) Па-другое, выкіньце з галавы, што падаходны падатак – гэта канстытуцыйнае пытаньне. Гэта ня так. Канстытуцыйныя аргумэнты ніколі не перамагалі ў каралеўскім судзе.

Сучасныя ўрады не маглі б і не існавалі б без магчымасьці ствараць даўгавыя грошы плюс сыстэму падаходнага падатку. Фэдэральны ўрад стварае сучасныя "грошы" зь нічога і "плаціць" імі за нешта. Іншымі словамі, урад спачатку атрымлівае грошы (любую колькасьць) і перадае іх у "эканоміку" для тавараў і паслугаў.

Важна адзначыць, што дзяржаўныя расходнікі атрымліваюць ад гэтага найбольшую карысьць, перш чым цэны вырастуць. Гэта тое ж самае, што казаць, што дзяржава фактычна плаціць дарма. Дзяржава перадае сабе багацьце і вытворчасьць БЯСПЛАТНА праз сваю пазыцыю стваральніка грошай. Яна ня плаціць за гэта нічога!

Навошта тады "падаходны падатак"? Мэта "падаходнага падатку" – схаваць сродкі фінансаваньня і кантраляваць колькасьць грошай у звароце. Напрыклад, гэтае ўтойваньне хавае той факт, што пасьля Грамадзянскай вайны і "зялёных" грошай Абрагама Лінкальна папяровыя грошы зьяўляюцца сродкам фінансаваньня ўсіх войнаў і ўсіх сродкаў і мэтадаў падаўленьня свабоды чалавека, уключаючы хрысьціянства.

Навошта тады ўрадам наш падатак на прыбытак, калі яны могуць ствараць любую колькасьць "грошай"?

Адказ у тым, што ім не патрэбныя нашыя грошы з "падаходнага падатку", але яны павінны мець сыстэму "падаходнага падатку", каб людзі паверылі, што крадзеж іх заробкаў неабходны для падтрымкі ўраду. Усе павінны заплаціць сваю "справядлівую долю". "Сыстэма падаходнага падатку" настолькі важная як прыкрыцьцё, што яна рэгулюецца пагрозамі, прымусам, масавым прамываньнем мазгоў і цэлай сыстэмай вядзьмарства, што называецца падатковы кодэкс.

Акрамя таго, менавіта таму новыя паняцьці і кодавыя словы павінны быць уведзеныя ў Lingua Franca, каб перакanаць людзей, што ўрад заслугоўвае таго, каб браць у нас грошы, і што мы не заслугоўваем таго, каб мець "зашмат". Такім чынам, мы атрымліваем антыканстытуцыйнае паняцьце "падатку на багацьце". Так, яны хочуць абкласьці падаткам ня толькі ваш заробак, але і грошы, якія вы яшчэ не рэалізавалі або не зарабілі. Сапраўды неспасьціжна, але так ёсьць.

Як было сказана вышэй, "падаходны падатак" не зьяўляецца канстытуцыйным пытаньнем. Гэта сыстэма фарысейства, якая спрыяе ўсеагульнай і шырока распаўсюджанай сацыяльнай распусьце і духоўнай амаральнасьці. Гэта сапраўды духоўны падман.

Тое, што ўрады друкуюць грошы, не зьяўляецца дзяржаўнай таямніцай. Тады чаму так мала хто сумняваецца ў сэнсе падаходнага падатку?

Маленькіх дзяцей у школе вучаць "плаціць падаходны падатак". Уся прапаганда кажа: "плаціце сваю долю". Гэта поўнае і абсалютнае прамываньне мазгоў і такое вялікае, што не паддаецца расьсьледаваньню. Сыстэма інбрэдная.

Хоць падаходны падатак не зьяўляецца неабходным у якасьці крыніцы дзяржаўных сродкаў у папяровай эканоміцы, ён вельмі важны як сыстэма рэгуляваньня. Ён спрыяе класавай барацьбе і прывілеям. Урад і ягоныя палітыкі могуць дыскрымінаваць або спрыяць сыстэме падаходнага падатку.

Падаходны падатак – гэта сыстэма ўлоўліваньня. Амэрыканскі народ стаў ахвярай маштабнай схемы захопу, якая пазбавіла яго мільярдаў даляраў, а таксама мільёнаў гадзінаў вядзеньня дакумэнтацыі і страты свабоды. Усе фэдэральныя судзьдзі і пракуроры ЗША ўступілі ў змову супраць правоў чалавека, не інфармуючы людзей аб прыродзе падаткаабкладаньня.

Тыя, хто працягваюць паўтараць клішэ "справядлівай долі", а таксама памылковае цьверджаньне, што фэдэральнаму ўраду патрэбныя падаткі на прыбытак у якасьці дзяржаўнага даходу, трэба сказаць, што вы не разумееце ні грашовага рэалізму, ні гісторыі дзяржаўных фінансаў.

Чаму ж тады мы кожны год гуляем у гэтую красавіцкую гульню, калі справа не ў аплаце падаходнага падатку? Што мы робім, калі выпісваем чэкі, якія падлягаюць аплаце ў IRS?

Тое, што мы фактычна робім, – гэта падпарадкоўваемся працэсу рэгуляваньня, памяншаючы лічбы на нашым "банкаўскім рахунку". Мы абмяжоўваем спажываньне. Гэты працэс зьніжае нашыя стаўкі супраць ураду за тое, што мы вырабілі. Калі б нам дазволілі выдаткаваць усе "грошы", якія мы атрымліваем, то цэны пайшлі б уверх, і сыстэма рухнула б, калі нікчэмныя надрукаваныя "грошы" ператварыліся б у сапраўдныя "грашы", а махлярства з сучаснымі грашыма было б раскрыта.

Неабмежаваны аб'ём грошай, створаных ФРС, разбурыць сыстэму. Раней такое здаралася ў іншых краінах. І, падобна, гэта тое, што адбываецца цяпер у Злучаных Штатах.

Каб запаволіць гэты каляпс, урад шукае ўсе магчымыя сродкі, каб абмежаваць колькасьць грошай у руках людзей. Мы павінны прызнаць гэта да таго, як новыя формы падаткаабкладаньня – напрыклад, "падатак на багацьце" – будуць прынятыя, і ўрад зможа красьці тыя грошы, якія мы яшчэ нават не зарабілі. Крадзеж падаходнага падатку сам па сабе досыць дрэнная ідэя, нават ня ўлічваючы таго адурманьваньня людзей, якое заахвочвае іх аддаваць яшчэ больш сваіх грошай супраць іх жа ўласных інтарэсаў.

Б. Л.

Беларусь – Амэрыка: лёсы землякоў

Мікола Прускі (1927-2014) - грамадзкі дзеяч, выдавец і рэдактар

Беларускі культурніцкі й грамадзкі дзеяч, выдавец і рэдактар Мікола Прускі нарадзіўся 1 студзеня 1927 г. у вёсцы Мікалаеўшчына (цяпер Стаўбцоўскі раён Меншчыны), у сям'і настаўніка. Ягоная маці была стрыечнай сястрой народнага паэта Беларусі Якуба Коласа. Пасьля прыходу Саветаў, напачатку 1941 году, бацька Міколы Прускага, Юры, па даносе быў арыштаваны. Сям'ю пазбавілі жытла, і яна апынулася на вуліцы. На дапамогу прыйшоў малодшы брат Якуба Коласа, Міхась (Антось Галіна), які пасяліў іх на сваім хутары. Але, дзякуючы ў тым ліку намаганьням Якуба Коласа, праз нейкі час бацька М. Прускага быў адпушчаны на свабоду.

Падчас Другой сусветнай вайны бацька Міколы Прускага працаваў у беларускай сямігадовай школе настаўнікам матэматыкі, і перад вяртаньнем Саветаў у 1944 годзе ён быў вымушаны зь сям'ёй пакінуць Беларусь і перабрацца на Захад, ведаючы, як трактуюць людзей, што прыцягвалі калісьці ўвагу НКВД, былі пад арыштам, і працавалі пад нямецкай акупацыяй.

У Нямеччыне Мікола Прускі разам з бацькамі апынуўся ў лягеры для перамешчаных асобаў (ДП) у Мітэнвальдзе. Там Мікола далучыўся да беларускага нацыянальнага руху сярод ДП. Падчас свайго побыту ў Нямеччыне Мікола пачаў выдаваць часапіс для моладзі "Вясна", а ў 1949 годзе ён апублікаваў свае вершы ў беларускім эміграцыйным часапісе "Баявая Ўскалось".

У 1950 годзе Мікола Прускі перабраўся ў Злучаныя Штаты. Ён асяліўся ў

Дэтройце, штат Мічыган. Ягонай асноўнай прафэсіяй стала друкарская справа, ён займаўся друкаваньнем каштоўных папераў.

Ад самага пачатку жыцьця ў Амэрыцы Мікола Прускі далучыўся да беларускіх нацыянальных арганізацыяў, быў актыўным сябрам Беларуска-Амэрыканскага Задзіночаньня (БАЗА), уваходзіў у кіраўніцтва Дэтройцкага аддзелу БАЗА. У 1960—1970-х гг. ён быў актывістам Беларуска-Амэрыканскага Рэспубліканскага Клюбу ў Дэтройце.

Напачатку 1950-х гадоў Мікола Прускі заснаваў уласнае выдавецтва і набыў для яго ўсё неабходнае друкарскае абсталяваньне. Начале выдавецтва М. Прускі выдаў дзясяткі беларускіх кнігаў, у тым ліку выданьняў, падрыхтаваных супольна зь Беларускім Інстытутам Навукі й Мастацтва (БІНіМ). Меnavіта з друкарні Міколы Прускага выйшла большасьць выданьняў БІНіМу. М. Прускі публікаваў літаратурныя творы пісьменьнікаў Беларусі й эміграцыі, публіцыстычныя і літаратуразнаўчыя артыкулы, успаміны і нарысы пра дзеячоў навукі, культуры, літаратуры і мастацтва. Акрамя гэтага Мікола Прускі быў рэдактарам і выдаўцом пэрыядычных выданьняў "Беларускі Сьвет" (1971—1989) і "Беларускі Дайджэст" (ад 1993 г.). У часапісе "Беларускі Сьвет" ён зьмяшчаў фатаздымкі Беларусі з розных часоў, тэксты і ноты беларускіх песень, узоры нацыянальнага арнамэнту. Да некаторых нумароў выйшаў дадатак "Думкі й погляды".

Напачатку 1990-х гадоў Мікола Прускі быў кансультантам па Ўсходняй Эўропе ў амэрыканскай арганізацыі International Aid Inc. Ён таксама займаўся арганізацыяй дапамогі для беларусаў, што пацярпелі ад наступстваў Чарнобыльскай аварыі. Ад 1991 г. Мікола Прускі асабіста набываў і прывозіў у Беларусь гуманітарную і мэдычную дапамогу. Ён заўсёды адгукаўся на патрэбы разнастайных культурніцкіх і гуманітарных праектаў, быў арганізатарам збору сродкаў на будаўніцтва Беларускага музэю ў Гайнаўцы (Беласточчына).

Памёр Мікола Прускі пасьля цяжкой хваробы 22 студзеня 2014 году і пахаваны ў Грэнд-Рэпідс (Мічыган) на могілках Graceland Memorial Park.

У альманаху "Запісы БІНіМ" № 40 (2018) былі апублікаваныя ўспаміны Веры Прускай (жонкі М. Прускага).

Віталь ЗАЙКА

Чарнобыльскі мітынг

працяг з бачыны 1

га Сьвету тое, што адбываецца ў Беларусі, каб сытуацыя з радыяцыйнай небясьпекай і атамнай пагрозай была пад увагаю сусьветнай супольнасьці.

Потым слова ўзяла старшыня Беларуска-Амэрыканскага Задзіночаньня спня Натальля Федарэнка. Яна прывітала прысутных і падкрэсьліла, што, нягледзячы на значную адлегласьць у часе ад факту атамнай катастрофы, радыяцыя працягвае аказваць нэгатыўны ўплыў на дабрабыт і асабліва – на здароўе жыхароў Беларусі. Па сёнешні дзень чарнобыльская бяда зьяўляецца праблемай, зь якой жыхары забруджаных радыяцыяй раёнаў Беларусі працягваюць заставацца сам-насам. Колькасьць анкалягічных захворваньняў пашыраецца, і зьніжаюцца ўзроўні імунітэту ў людзей. Усе гэтыя гады йшло згортваньне чарнобыльскіх праграмаў, і тут ужо ўзгадвалася скасаваньне дапамогі й ільготаў для ўдзельнікаў ліквідацыі наступстваў атамнай аварыі. Але мы верым, што ў новай, сапраўды вольнай і незалежнай Беларусі гэтыя праблемы неадкладна стануць на парадак дня, і людзі змогуць, па-першае, мець поўную інфармацыю пра радыяцыйную сытуацыю, і, па-другое, усю магчымую дапамогу, ільготы й мэдыцынскае абслугоўваньне за пражываньне на абшарах, дзе радыяцыя значна перавышае нормы бясьпекі. Сусьветнае супольніцтва таксама мусіць ведаць пра ўсе праблемы ў Беларусі, зьвязаныя з ядзернай катастрофай, і павінна прадставіць дапамогу для Беларусі, што трапіла 38 год таму ў сапраўды беспрэцэдэнтную сытуацыю.

Сп. Дзяніс узяў слова, каб распавесьці пра свайго бацьку-ліквідатара. Прамоўца адзначыў, што ягоны бацька быў мабілізаваны ў 1986 годзе на ліквідацыю наступстваў аварыі на Чарнобыльскай АЭС, працаваў на аб'ектах, што мелі ўзровень радыяцыі, які ў сотні разоў перавышаў дапушчальныя нормы.

заканчэньне на бачыне 4

Чарнобыльскі мітынг

заканчэньне з бач. 3

У выніку ён страціў здароўе, працяглы час хварэў, і пасьля памёр. Напачатку ў яго былі ільготы, што прызначаліся для ўдзельнікаў працаў па лівідацыі наступстваў аварыі. Тады бацька адчуваў, што ёсьць хоць якая ўдзячнасьць ад дзяржавы за ягонае страчанае здароўе і паламаную будучыню. Але ўсё гэта было ня дужа доўга, і пасьля, як да ўлады прыйшоў Лукашэнка, усе ільготы празь нейкі час былі адмененыя. Каб узнавіць статус ліквідатара прыйшлося зьвяртацца па дакумэнты ва Ўкраіну. "Калі ў вас ёсьць нехта знаёмы, хто браў удзел у ліквідацыі наступстваў аварыі, пазваніце яму ў гэты дзень, падтрымайце цёплым добрым словам".

Падчас мітынгу прысутныя трымалі бел-чырвона-белыя нацыянальныя сьцягі, плякаты з надпісамі "38 год Чарнобылю: Беларусь у бядзе", "NO to new Chernobyls in Belarus", "NO to Russian nukes in Belarus". Гучэлі выгукі: "Жыве Беларусь", "Stop Russian nukes!", "Stop new Chernobyls!"

Напрыканцы сп. В. Зайка распавёў пра сваю арганізацыю, Згуртаваньне "Пагоня", і сп-ня Н. Федарэнка распавяла пра БАЗА і пра беларускую царкву ў Брукліне, пра імпрэзы пры царкве. Затым удзельнікі мітынгу яшчэ засталіся на месцы абмяркоўваючы разнастайныя тэмы й абменьваючыся інфармацыяй.

Віталь ЗАЙКА

Шаноўныя сябры Згуртаваньня "Пагоня"!

Паведамляем, што наш інфармацыйны бюлетэнь "Весткі й Паведамленьні" будзе выходзіць толькі да канца бягучага году. Зь цягам часу, разьвіцьцём тэхналёгіяў і шляхоў камунікаваньня паміж сябрамі нашай арганізацыі неабходнасьць у існаваньні такога роду выданьня паціху адпала.

Заснаваны бюлетэнь быў у пачатку 1980-х гадоў тагачасным старшынём нью-ёрскага аддзелу Беларуска-Амэрыканскага Задзіночаньня сп. Алесем Міцкевічам (пляменьнікам клясыка нашай літаратуры) менавіта як сродак сувязі паміж сябрамі арганізацыі. У 1998 годзе, у сувязі з абраньнем на пасаду старшыні нью-ёрскага аддзелу БАЗА, рэдагаваньне "Вестак і Паведамленьняў" пераняў я. У тыя часы выданьне мела трошкі сьціплейшы выгляд і выдавалася два разы на месяц. Ад сакавіка 2002 году бюлетэнь быў часткаю газэты "Беларус", органу Галоўнай Управы БАЗА, рэдактарам якой мне таксама давялося быць ад сакавіка 2002 да кастрычніка 2010 году. Ад студзеня 2011 году бюлетэнь "Весткі й Паведамленьні" стаў друкаваным органам Беларуска-Амэрыканскага Згуртаваньня "Пагоня", арганізацыі, што была заснаваная былымі сябрамі нью-ёрскага аддзелу БАЗА пасьля канфлікту з Галоўнай Управай БАЗА. Тады ж на месца нью-ёрскага аддзелу Галоўнай Управай арганізацыі быў створаны бруклінскі аддзел БАЗА, што існуе і да сёньня.

Хачу выказаць удзячнасьць усім падпісчыкам, што падтрымлівалі бюлетэнь цягам гадоў майго рэдагаваньня (1998-2024). Сёньня ў гэта цяжка паверыць, але ёсьць асобы, якія выпісвалі "Весткі й Паведамленьні" цягам усіх гэтых дваццаці шасьці гадоў. Мая ім шчырая падзяка.

Тыя падпісчыкі, што даслалі аплату ў пачатку гэтага году, будуць атрымліваць бюлетэнь да канца году, а ў канцы атрымаюць, як і ў папярэднія гады каляндар Згуртаваньня "Пагоня" на 2025 год.

Новыя ж падпіскі, калі ласка, больш не дасылайце.

З пытаньнямі, калі такія ўзьнікнуць, звяртайцеся на емэйл адрас ***viestki@mail.com***

Марат КЛАКОЦКІ

Аб імпрэзах, якія ладзіць Згуртаваньне "Пагоня", а таксама пра бягучыя падзеі ў жыцьці арганізацыі можна даведацца наведаўшы старонку "Пагоні" ў Фэйсбуку:
https://www.facebook.com/groups/134811029970802/

Уплаты ў Згуртаваньне
Складкі й ахвяраваньні:

Л. і Ю. Кіпель 200
А. Вільбік 70
К. Блізьнік 60

Шчыры дзякуй!

Уплаты ў Згуртаваньне "Пагоня" шліце на адрас:
P. O. Box 572
New York, NY 10113
Чэкі, калі ласка, выпісвайце на імя скарбніка Згуртаваньня "Пагоня" *Viktar Yedzinovich.*

Шаноўнае спадарства!

Нагадваем, што **31 траўня 2024 году** скончыцца тэрмін дасылкі твораў для друку ў сёлетнім выпуску альманаха беларускіх пісьменьнікаў замежжа **"БЕЛАРУС"** .

Надрукаваць свае творы ў альманаху могуць усе, хто піша па-беларуску і жыве па-за межамі Беларусі. Калі Вы спрабуеце свае сілы ў прыгожым пісьменстве, то не прапусьціце магчымасьць пазнаёміць са сваёю творчасьцю шырэйшае грамадзтва праз друк у альманаху.

Падрабязьней пра ўмовы друку ў штогадовіку можаце пазнаёміцца на сайце **e-krama.com**

На гэтым жа сайце Вы можаце замовіць папярэднія нумары гэтага літаратурна-мастацкага выданьня, а таксама зрабіць ахвяраваньне на выданьне наступнага нумару.

З пытаньнямі зьвяртайцеся на емэйл адрас ***mklakotski@gmail.com***

Ахвяравалі на выданьне бюлетэня *Весткі й Паведамленьні* :

Л. і Ю. Кіпель 100
В. Балашчэнка 30
К. Блізьнік 30
А. Вільбік 30
В. Зайка 30
Я. Кацярыніч 30
І. Кулеш 30

Усім шчыры дзякуй!